

Дощ

Василь Чухліб

Прилинули хмари здалеку та й принесли дощ. Лагідний, теплий. Затанцював він по дахові, по городу пройшовся. І все тут йому зраділо, заусміхалося.

Тетянка з Тарасиком від дощу не ховаються. Бо швидше підрости хочуть. Витанцьовують по калюжках, а Тетянка ще й приспівує:

Іди, іди, дощику,

На врожай, на врожай!

А він, мабуть, не почув і перестав.

Дивиться Тетянка в небо: куди ж дощик подівся?

— Ой, Тарасику, поглянь: хтось у небі рушничок повісив! — здивовано до братика.— Та який красивий! І червоний, і синій, і зелений!

— То не рушничок, а веселка,— каже Тарасик.

Утерлося небо веселковим рушничком і стало чисте і ясне.